

Sevgiliye Nat

– *furkanselcuk* · 25 Aralık 2018

Sevgiliye (Na't), F. Selçuk Soylu

Perperişan habire, karman-çorman dünyamız
Yoksun, eksik ve fakir hem bayağı rüyamız
Güya bir iddiayla söyleniriz "ümmetiz"
Bir varmış bir yokmuş hem sanki bir hayâletiz
Ne mekâna ad verdik, ne zamanla uyuştuk
Düzlükler uzak kaldı, sarp yollarda yokuştuk
Bir kuyuya düştük ki, ne mümkün kolay çıkmak
Sersefil hem bedbahtız, her taraf çıkmaz sokak
Bir araya toplansa, serilse sereserpe
Yığın yığın günahlar, yeter de artar derde
Umudumuz bir sensin, korunağımız bir sen
Tepetaklak bu devir, sarpa sardı bu düzen
Mümtâz ipten koştuk biz, dağıldık tesbih gibi
Karalara boyandı, göğümüzün mavisini
Atalet boynumuza, urgan oldu asılı
Mevsimleri yıllara küstürdük ah hâsılı
Zemheri bir ân gelir, lime lime ederler
"Hani ya ne getirdin, bohçanda ne var" derler
Bize de bakar mısın, nurdan yüzünle bir kez
Ah öyle mahcubuz ki hem değiliz mücehhez
Ne olur bir tebessüm et, tüm iksir ve hem sırıla
Bu vehamete ya bir form at ya da sıfırla
Geçmişten geleceğe, değişmez saltanatın
Hem tahtında sen varsın, çift konumlu hayatın
Ne yaparız yapayalnız, sen de olmazsan kimiz
Şefâat Efendimiz, şefâat Efendimiz...